

længere Arrække have været forelagte her i dette Ting, nemlig først et Forslag om Tillæg til Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867, saaledes som den blev forandret ved Loven af 25de Juli 1880; dernæst en Lov om Hærens Forplejningskorps eller Intendanturkorps og endelig en Lov om Kjøbenhavns Forstærkningskorps. Disse tre Lovforslag, som man tidligere fandt det hensigtsmæssigt at forelægge som Tillæg til tidligere Love — en Form, man havde valgt i 1888, og som ogsaa noget kunde tale for — har man nu fundet det rigtigt at smelte sammen til et nyt selvstændigt Lovforslag. Læser man videre i Lovforslaget, vil man ogsaa paa anden Maade se, at det ikke er noget nyt Lovforslag, idet det fuldstændig hviler paa de Principper for Hærorrdningen, der ere slaaede fast i 1867 og modificerede i 1880. Hvad man end vil sige om Hærorrdningen — der kan siges meget baade pro et contra — er der efter min Mening ingen Tvivl om, at det vilde være i høj Grad uhenigtsmæssigt, hvis man nu vilde gaa ind paa noget nyt. Der er intet, som en Hærorrdning mindre kan taale end jævnlig at stifte Organisation. Derfor har jeg ogsaa anset det for rigtigt at lade dette Forslag fuldstændig hvile paa det bestaaende. De forskellige Forandringer, der imidlertid baade ere nødvendige Udvidelser og Supplementer til det, man kom til i 1880, og tillige ere Forandringer, som Erfaringerne ikke siden 1880 have godtgjort hensigtsmæssigheden af, ere fuldstændig motiverede i de Anmærkninger, der ledsage Lovforslaget. Jeg skal imidlertid til Orientering dog tillade mig at nævne nogle af de vigtigste Forandringer, dem, som have størst almindelig Interesse. Hvad nu for det første Hovedvaabenet, Fodfolket, angaar, ere Kammerne temmelig uforandrede, derimod er Tjenesteturnus forandret. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at den ejendommelige Tjenesteturnus, som vi fik i 1867, og som, om den end forandredes, dog vedligeholdtes i 1880, har adskillige Modstandere, ikke saa ganske saa. Man har følt ikke saa Ulemper ved den, skønt man ogsaa har set det gode ved den i visse Forhold. Efter moden Overvejelse af dertil kompetente Folk foreligger der nu her et Forslag til Forandring i Fodfolkets Tjenesteturnus. Dette Forslag gaar da væsentlig ud paa, at det saakaldte Novemberhold bortfalder, saaledes at alle Rekrutter uddannes om Foraaret. Deraf følger med Nødvendighed, at man skal have en tjenstgørende Styrke om Vinteren, som er fastsat ligesom nu til 1,000 Mand.

Det giver en ringe Forøgelse i Udgifterne. Nu for Djebliffet har man nemlig 1,000 Mand til Tjeneste i 7½ Maaned, Forslaget ønsker 1,000 Mand i 8 Maaned, det vil altsaa sige, at den Forøgelse i Tjenestebage, der fremtømmer derved, er $15 \times 1,000$ Dage. Dernæst er der den Forandring med Hensyn til Fodfolkets Uddannelse, at Indkaldelsen skulde være lidt senere om Foraaret, jeg antager noget som 10 Dage ind i den første Halvdel af April, medens Indkaldelsen nu sker til 1ste April. Deraf følger ogsaa, at Indkaldelsen som Efteraaret til større Manøvrer ligeledes bliver lagt 10 Dage senere, hvorved jeg tror, at man kan imødelomme det, som jeg maa anerkende, berettigede Ønske fra Landboernes Side om ikke at indkalde Folkene, forinden Høsten er afsluttet. Der er et Par andre Ting, der pege i samme Retning. Saaledes foreslaas det, at Øvelserne om Efteraaret, der hidtil have været i 30 Dage, indskrænktes til 25, saaledes at Indkaldelsen sker den 12te September og Hjemsendelsen den 7de Oktober. At gaa til den 10de Oktober ogsaa for de sammenhængende Øvelser, Kantonementsovelserne, anser jeg for meget uheldigt. Vi prøvede det i 1888; da var Høsten sen, og vi imødelom den Gang Landboernes Ønske om at opsætte disse Øvelser i 10 Dage, men de sidste Dage vare Øvelserne saa godt som unyttige, idet Vejret var ustabigt og regnfuldt, Vejere opblødte, og Aftenerne og Nætterne mørke, saa det vilde være umuligt at afholde nyttige Øvelser paa den Tid. Derfor har man hellere villet indskrænke Øvelserne til 25 Dage. Ganske vist bliver derved Fodfolkets Uddannelse 5 Dage kortere; men naar der henses til, at vi derved rykke Indkaldelsen lidt ind i April, hvorved man hyppigere kan vente at slippe for Paaskedagene, som man ikke har nogen Nytte af, og til, at den egentlige Rekrutuddannelse vinder noget ved, at Uddannelsen rykkes noget længere hen paa Aaret, hvorved vi saa flere Dage, hvor vi kunne komme i Marken, da Tiden efter Høsten bliver noget større — tror jeg, at Fodfolket vil kunne naa det samme i den Tid som ellers. Der er tillige med Hensyn til Fodfolkets Tjenesteturnus gjort en anden Forandring; medens det nemlig nu kun er det halve Antal Regimentter, der indkalde Mandstab 2 Gange i Løbet af 4 Aar og de 4 Aargange, er der foreslaaet, at fremtidig hvert Regiment skal indkalde hvert Aar og da kun 2 Aargange. Derved bliver Arbejdet noget ligeligere fordelt, og der vindes tillige derved, at det indkaldte Mandstab ikke fordeles saa ulige som nu. Nu er